

ДО ОСНОВ'ЯНЕНКА "To Osnovyanyenko ..

(з «Кобзаря» Тараса Шевченка)

(from Kobzar, Taras Shevchenko)

<http://litopys.org.ua/shevchenko/shev113.htm>

<p>Б'ють пороги; місяць сходить, Як і перше сходив... Нема Січі, пропав і той, Хто всім верховодив! Нема Січі; очерети У Дніпра питають: «Де-то наші діти ділись, Де вони гуляють?» Чайка скиглить літаючи, Мов за дітьми плаче; Сонце гріє, вітер віє На степу козачім. На тім степу скрізь могили Стоять та сумують; Питаються у буйного: «Де наші панують? Де панують, бенкетують? Де ви забарились? Верніться! Дивіться — Жита похилились, Де паслися ваші коні, Де тирса шуміла, Де кров ляха, татарина Морем червоніла... Верніться!» — «Не вернеться! —</p> <p>Заграло, сказало Синє море. — Не вернеться, Навіки пропали!» Правда, море, правда, синє! Такая їх доля: Не вернеться сподівані, Не вернеться воля. Не вернеться запорожці, Не встануть гетьмани, Не покрийть Україну Червоні жупани! Обідрана, сиротою Понад Дніпром плаче; Тяжко-важко сиротині, А ніхто не бачить...</p>	<p>Thresholds hit; the moon descends, As it went down the first time... Here is no Sichi, he is also gone Who was in charge of everything! No Sichi; reeds of river Dnipro ask: "Where are our children sharing, Where are they walking?" The seagull whines as it flies, As she cries for her children; The sun is warm, the wind is blowing On the Cossack steppe. Graves are everywhere on that steppe They stand and grieve; They ask the riotous: "Where do ours rule? Where do they rule and feast? Where did you stay? Come back! Look — The rye bowed, Where did your horses graze Where the sawdust made a noise, Where the blood, of Tatars Like the sea was turning red... Come back!" - "It won't come back! —</p> <p>It played, said Blue sea. — It won't come back, Gone forever!" True, sea, true, blue! This is their fate: Hope won't return, The Will won't return. Won' come back, the Zaporozhians, Hetmans will not stand up, Ukraine will not be covered by Red robes! Torn, an orphan Over the Dnieper is crying; It's hard, it's hard for the orphans, And no one sees...</p>
--	---

<p>Тільки ворог, що сміється... Смійся, лютий враже! Та не дуже, бо все гине — Слава не поляже; Не поляже, а розкаже, Що діялось в світі, Чия правда, чия кривда І чиї ми діти.</p>	<p>Only the enemy laughs... Laugh, evil foe! But not much, because everything dies - Glory will not rest; It will not lie down, but will tell What was happening in the world Whose truth, whose wrong And whose children we are.</p>
<p>Наша дума, наша пісня Не вмере, не загине... От де, люде, наша слава, Слава України! Без золота, без каменю, Без хитрої мови, А голосна та правдива, Як Господа слово. Чи так, батьку отамане? Чи правду співаю? Ех, якби-то!.. Та що й казати? Кебети не маю. А до того — Московщина, Кругом чужі люде... «Не потурай», — може, скажеш, Та що з того буде? Насміються на псалом той, Що виллю сльозами; Насміються... Тяжко, батьку, Жити з ворогами! Поборовся б і я, може, Якби малось сили; Заспівав би — був голосок, Та позички з'їли. Отаке-то лихо тяжке, Батьку ти мій, друже! Блужу в снігах та сам собі: «Ой не шуми, луже!» Не втну більше. А ти, батьку, Як сам здоров знаєш, Тебе люде поважають, Добрий голос маєш; Співай же їм, мій голубе, Про Січ, про могили, Коли яку насипали, Кого положили.</p>	<p>Our thought, our song Will not die, will not perish... Here, people, is our glory, Glory to Ukraine! Without gold, without stone, Without clever language, But loud and true, As the Lord's word. Is that so, Father Otaman? Am I singing the truth? Eh, if only!... But what can I say? I don't have a cab. And besides, Muscovite, Strange people around... "Don't indulge," you might say But what will come of it? But what will come of it? They will laugh at the psalm, For which I will shed tears; They will laugh... It's hard, father, To live with enemies! I would fight too, maybe If there was strength; I would sing — had I a voice, But the loans were eaten. Such a calamity is heavy, You are my father, my friend! Wandering in the snow and to myself: "Oh, don't make noise, kid!" I can't sleep anymore. And you, father How well you know People respect you You have a good voice; Sing to them, my love, About Sich, about graves, When it was poured, Who was laid to rest.</p>

<p> Про старину, про те диво, Що було, минуло... Утни, батьку, щоб нехотя На весь світ почули, Що діялось в Україні, За що погибала, За що слава козацькая На всім світі стала! Утни, батьку, орле сизий! Нехай я заплачу, Нехай свою Україну Я ще раз побачу, Нехай ще раз послухаю, Як те море грає, Як дівчина під вербою Гриця заспіває. Нехай ще раз усміхнеться Серце на чужині, Поки ляже в чужу землю В чужій домовині. </p>	<p> About the old times, about that miracle, What happened is over... Shut up, father, you don't want The whole world to unwillingly hear What happened in Ukraine. What did she die for What is the Cossack glory for? It became all over the world! Shut up, father, gray eagle! Let me cry, Let my Ukraine Let me see it again, Let me listen again How the sea plays How a girl under a willow tree Will sing the song <i>Gritsya</i>. Let her smile again. The heart is in a foreign land, Until she lies in a foreign land In someone else's home. </p>
---	--